

HWvEgmond, 2022

ZONDAG 6

1. Beginpsalm - Psalm 24: 2,3
2. Na de wet - Psalm 25: 2, 5
3. gebed
4. Schriftlezing - 1. Korinthe 1:18 - 2:5
5. Tussenpsalm - Psalm 85: 1,2,3,4
6. Tekst - **Zondag 6**
7. Na de preek - Psalm 89: 1,6
8. Na de belijdenis - Psalm 68: 13
9. Gebed
10. Collecte
11. Slotpsalm - Psalm 98: 1

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Via allerlei media, zoals krant, radio, televisie en internet bereikt ons heel veel informatie. Dit nieuws concentreert onze aandacht meestal op wat er zowel nationaal als internationaal allemaal actueel is.

En dan komt alles snel te staan in het licht van de mensenrechten.

Want wij willen dat die mensenrechten geëerbiedigd worden.

Iedereen moet kunnen leven zoals hij dat zelf wil.

En juist een dictatuur is een regeringsvorm die dat de mensen hun vrijheid afneemt.

Want in een dictatuur is het zo dat wie zich tegen de dictator verzet, die komt in de gevangenis terecht en wordt in het uiterste geval gemarteld.

Maar broeders en zusters er is nog iets anders, dat erger is dan de druk van een dictatuur.

Dat is de eeuwige dood als straf voor onze zonden.

Wanneer nu de banden van de vrijheid knellen komen er demonstraties en opstootjes.

Echter wanneer over de banden van de eeuwige dood gesproken wordt, wordt dat afgedaan als: de dood hoort bij het leven!

En juist tegenover deze stelling van het ongeloof klinkt steeds weer de nieuwsdienst van onze God die roept: er is verlossing van de dood!

De Almachtige Schepper heeft dwars door de dood heen een weg gebaand naar het eeuwige léven.

Deze nieuwsdienst broeders en zusters, is de prediking van het blijde Evangelie dat iedereen wijst op de Middelaar Jezus Christus, die de dood heeft verslagen en het leven heeft gewonnen.

Dit Evangelie van Zondag 6 preken we u onder het thema:

**DE SCHRIFT LEERT:
CHRISTUS IS DE MIDDELAAR DIE
ONS VERLOST VAN DE DOOD.**

Zondag 5 was de eerste Zondag die begon met de belijdenis van onze verlossing. In die Zondag kwam duidelijk naar voren dat vanwege onze zonde de straf van de eeuwige dood op ons ligt.

Een boodschap die ons doet roepen om genade.

Maar– zo leerde Zondag 5 ons – vergeet niet dat die schuld om onze zonden, wel betaald moet worden.

En omdat wij zelf niet kunnen betalen, hebben we iemand nodig die op onze plaats de straf van de eeuwige dood kan dragen.

Zondag 5 zocht al vragend naar deze uitweg en eindigde met de belijdenis dat wij voor de verlossing van onze doodsschuld een Middelaar nodig hebben.

En op de vraag wat voor een Middelaar wij dan nodig hebben, hoorden we dat die Middelaar die ons kan verlossen, moet voldoen aan deze twee eisen: Hij moet zowel een echt en rechtvaardig mens zijn, en tegelijk ook waarachtig God.

Hier gaat Zondag 6 nu meer van zeggen.

Vraag 16: waarom moet die Middelaar dan een echt en rechtvaardig mens zijn?

En vraag 17: waarom moet Hij dan ook nog eens tegelijk echt God zijn?

De Catechismus spreekt– naar de Schriften - over onze Middelaar als degene die ons redt van de eeuwige dood, broeders en zusters!

Onze belijdenis houdt in alle Zondagen, ook hier in Zondag 6, het zicht open op Jezus Christus die ons met Zijn kostbaar bloed kocht tot Zijn eigendom, Zondag 1.

Want denk er wel aan het gaat altijd om het Evangelie van de verzoening

En dan is de grote vraag hier in deze eerste Zondagen van de verlossing, wie kan voor ons (zondaren), voor ons die tegen de ene hoge God in opstand komen, wie kan voor ons nu dat recht op verlossing uit de dood verdienen en ons met God verzoenen?

Want wij hebben van onszelf geen enkel recht om van de Almachtige God ook maar iets te eisen.

Nee, iemand anders moet dat recht voor ons verdienen, opdat wij weer met God kunnen leven.

Kijk, en dan moet die Middelaar niet alleen onze schuld betalen, maar Hij moet tegelijk ook zelf zonder zonden zijn. Dat is: hij moet rechtvaardig zijn.

Hij mag zelf geen schuld hebben bij God.

Want als dat zo zou zijn, dan kan Hij niet voor anderen betalen.

Het gaat hier om God die in de Schriften Zichzelf heeft bekend gemaakt als de God van het recht.

Dat betekent dat wie zich tegen Hem verzet, die zal Hij straffen.

Daarom kan een Middelaar die zelf schuld heeft, onze verhouding met God niet verzoenen!

Zo is de Here, de Almachtige God.

Dat betekent ook, dat, als het gaat om een rechtvaardige en eerlijke verhouding met deze God, dat wij er dan geen eigen denkbeeld over God op na moeten houden.

Want dat kan bij deze Zondag zo maar gebeuren.

Dan hoor je mensen zeggen dat ze niet kunnen leven met een God die toorn en die mensen straft.

En bovendien ook nog een hel geopend heeft om mensen (die geen vergeving van de zonden hebben) van zich af te stoten. Dat is voor heel veel mensen allemaal onverteerbaar.

Denk er aan broeders en zusters, maak van God onze Vader in Jezus Christus geen goedge God, die gelaten en berustend alles maar accepteert.

Nee, nee. De ene God de Schepper van hemel en aarde is gekwetst, beledigt. Wij hebben Hem met onze zonden tot diep in Zijn Vaderhart geraakt. Zondag 4, antwoord 10, God wil zo'n afval, zo'n kwetsing van Zijn eer, niet ongestraft laten, maar die door een rechtvaardig, een eerlijk oordeel, in tijd en eeuwigheid straffen. Houdt dat in de gaten broeders en zusters, juist nu we gaan spreken over het werk en de Persoon van de Middelaar.

Voor ons is een middelaar vaak iemand die twee partijen bij elkaar wil brengen. Dan doet die middelaar z'n best om van alle partijen enkele toezeggingen los te krijgen. Laat iedereen iets toegeven; laat elke partij wat opschuiven naar de ander, dan kan je als middelaar zo proberen een brug te slaan tussen die twee partijen. Dat zien we vaak in een loonconflict gebeuren. Of bij een politieke crisis. Elke partij zal iets aan de middelaar meegeven zodat hij de andere partij tot soepelheid kan bewegen.

De middelaar zélf echter blijft dan buiten schot! Hij hoeft zelf niets toe te geven. Maar een dergelijke bemiddeling geeft ons tegenover God geen redding. Wij staan als zondaren tegenover een onverzoende God. En om de kloof met Hem te overbruggen hebben wij een Middelaar nodig die *zelf* de prestatie van de verzoening, van dat betalen van de schuld moet leveren. Want wij kunnen dat niet.

De Middelaar die wij nodig hebben, en waar Zondag 5 ons de eisen van heeft voorgetekend (waarachtig God en waarachtig mens) die **bemiddelt** niet. Want God doet van Zijn kant nooit water in de wijn. En wij van onze kant hebben helemaal niets extra's om in te leveren.

God stelt van Zijn kant eisen om tot verzoening te komen. Antwoord 16: Gods gerechtigheid eist!
Gods eerlijkheid en recht stáát er op dat de menselijke natuur, elk mens voor de zonde betaalt.
Er moet van onze kant een 100% voldoening, betaling komen voor de schuld van onze zonden.

Om dat op onze plaats te presteren moet onze Middelaar, onze schuld betalen én moet Hij ook zelf helemaal vrij van alle schuld zijn. Want wanneer Hijzelf ook zonden en schuld heeft tegenover God, dan zou ook die Middelaar nooit de last van onze schuld erbij kunnen nemen.

Let eens op Mozes.
Hij wierp zich bij God op als Israëls middelaar.
Mozes biedt aan dat God Hem uit het boek van Gods uitverkorenen zal schrappen. Maar ook de zondaar Mozes had geen enkele reden om te denken dat hij in dat boek stond geschreven.
Daar had Mozes van zichzelf geen enkel recht toe.
Ook Mozes had voor God een schuld die verzoend en afbetaald moest worden.

Dat brak juist de kracht van Mozes' aanbod dat God in plaats van Israël, hém uit het boek der levenden zou uitwissen. Want ook Mozes zelf heeft een middelaar nodig.

Nee, de Middelaar die wij zoeken moet echt mens zijn en zonder schuld.

En die Middelaar is... Jezus Christus.

Antwoord 18: Hij is de Middelaar die God ons geschonken heeft. 1 Korinthe 1: 30, van God geworden.

Na de val van Adam schonk God ons het Evangelie dat Christus geboren zal worden uit een vrouw!

Onze Middelaar is met Kerst echt mens geworden.

Want bedenk dat wel gemeente, onze Middelaar Christus heeft als Mens, (met zijn emoties en gevoel voor pijn en verdriet) hier op aarde echt en werkelijk gestreden met satan en de dood.

Denk nu niet dat Jezus dit werk van de Middelaar automatisch en vanzelf even kon presteren.

Alsof Zijn lijden maar weinig betekende omdat Hij de Zoon van God is.

Broeders en zusters, er is daar in Gethsémane en op Golgotha strijd geleverd; daar heeft bloed gevloeid.

Door de mens Jezus, de zoon van Maria, is daar de dure bloedprijs betaald voor onze verzoening.

Alleen zo kon Hij (worstelend als een leeuw) voor Zijn kerk de weg openen naar het leven tot in eeuwigheid.

Zowel als waarachtig God en als echt Mens, kon Hij zonder er onder te bezwijken, dat zware pakket van onze zonden torsen.

Heel die toorn van God daalde op Zijn rug neer. In het gericht van God heeft Hij met Zijn kostbaar bloed voor al onze zonden betaald en mij uit de macht van de duivel verlost Zondag 1.

Niet met goud of zilver. Dat past niet in de verhouding met de God van het verbond. Want in dat verbond wil God geloof in Zijn beloften en uit dankbaarheid gehoorzaamheid aan Zijn geboden.

En om dat op onze plaats voor ons te vervullen is de Middelaar Jezus Christus gewillig als een Lam naar de slachtplaats gegaan. Gehoorzaam tot in het diepst van de hel.

Zo kocht Christus de prijs voor onze verlossing.

En nu broeders en zusters: die prijs roept om onze verwondering en aanbidding.

Wat is dit een geweldig Evangelie dat de vertoornde God Zelf ons Zijn eigen Zoon als Middelaar gegeven heeft.

Antwoord 18: God schonk ons de Middelaar Jezus Christus tot een volkomen verlossing.

Het woord "volkomen" is hier ingevoegd vergelijk dit met 1 Korinthe 1: 30.

Zo maakt de Heidelberger duidelijk dat we van die verlossing door de Middelaar heel groot moeten denken.

Broeders en zusters, u hebt geen enkele reden om te denken dat Zijn werk voor de vergeving van uw zonden niet genoeg zou zijn.

Alsof Jezus Christus als onze Middelaar iets van onze zonden niet zou kunnen verzoenen.

Nee, het gaat om een volkómen verlossing.

Wij hoeven geen enkele aanvullende prestatie te leveren om met God als Vader te leven. Christus' werk is volledig voldoende. Hij verdiende zo'n grote verlossing dat wij de winst daarvan niet eens kunnen overzien. Wij kunnen Hem er slechts om aanbidden.

Ja, wij hebben er zelfs geen antenne voor om de rijkdom en de prijs van deze verlossing te leren kennen.

Geen mens zal het vanuit zichzelf te binnen schieten dat eenmaal Gods Zoon als Middelaar geboren is.

Alle activiteit tot de bekendmaking van deze verlossing komt van God Zelf.

Om dat te onderstrepen voegt de Catechismus dat volkomen in.

En wanneer we geloven dat Christus een volkomen verlossing voor Zijn volk verdient heeft, dan komt dat mooie van die naam Middelaar in nog hoger glorie voor de aandacht.

Onze Middelaar staat daar als tussenpersoon in ons verbond met God. De slagen van God om onze zonden vangt Hij op. Onze verzoening van de zonden ligt stevig vast in het werk dat de Middelaar voor ons volkomen heeft volbracht.

Toen de mens alle wegen naar het leven met God dicht gooide, en alleen de weg naar de dood overbleef, heropende GóD met het machtswoord van Zijn beloften de weg naar het eeuwig zalig leven.

En die weg kunnen wij niet in eigen kracht aflopen.

Die mogelijkheid hebben wij verspeeld, verzondigd.

Wij kunnen die weg naar eeuwig leven alleen opgaan wanneer we zijn schoongewassen door het bloed van Jezus Christus.

En tegelijk ook wanneer we ons de weg laten wijzen door het Woord en de Heilige Geest.

Heel dat Evangelie van vergeving van de zonden en eeuwig leven heeft de Middelaar voor ons verdiend.

Hoe wonderbaar is de genade van God. En hoe hoog en groot is de liefde van Jezus Christus.

Dat is de heerlijke belijdenis van Zondag 6.

God komt klaar met dat grote plan van Zijn verkiezing.

Dat is de grote vrucht van het Middelaarswerk van Christus.

Onder andere de remonstranten zeggen: het is nog niet zeker voor wie de genade bestemd is.

Zij zeggen dat het nog maar de vraag is bij wie de winst van Christus' werk terecht zal komen.

En wat het meest erge is: ze zeggen ook: God moet dat maar afwachten wie en hoeveel mensen er in de hemel komen. Want zegt de remonstrant: hoeveel mensen er in de hemel komen dat hangt helemaal af van de mensen zelf.

Maar broeders en zusters, het is juist de grote winst en troost dat om het werk van de Middelaar heel Zijn uitverkoren kerk verhoogd wordt.

Aan het uitverkoren aantal zal er niet één ontbreken.

Christus gaf Zijn Middelaarsbloed tot een volkomen verzoening van al onze zonden.

Dat bloed is de bruidsschat voor Zijn bruid.

En niemand, geen duivel of hel, rukt Hem Zijn bruid ooit af.

De prijs voor het leven met God is op Golgotha betaald. Volkomen.
Jezus Christus riep het daar uit: het is volbracht.
En de distributie van die verlossing is tot aan de jongste dag in volle gang.
Want het is hemelvaart geweest: onze Middelaar heeft heden de allerhoogste plaats aan de rechterhand van de Vader.

Het is Pinksteren geweest: de Geest van de Middelaar Jezus Christus werkt hier op aarde met een onoverwinnelijke kracht door tot aan de jongste dag.
Geen macht zal hem remmen Hem in Zijn triomftocht.
Met overtuigingskracht deelt de Heilige Geest de vruchten van het werk van Christus uit:
antwoord 18: wijsheid, rechtvaardigheid en heiliging.

Paulus bindt dat zijn lezers op het hart, hoofdstuk 2, ik preek u een gekruisigde Christus, opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God.

Wie door de Middelaar is verlost en rechtvaardig en in wijsheid en geloof met God leeft, zal in het geloof de conclusie trekken: in de kracht van Christus zullen we strijden tegen de zonden.
In dat geloof zullen we elke dag weer tot de Middelaar bidden of Hij ons helpt en motiveert tot een eerbiedig leven. Want dat is de vrucht van het werk van de Middelaar Jezus Christus.

Nu we dat allemaal vol aanbidding en verwondering hebben beleden, stelt onze Catechismus de vraag: hoe weet u dat allemaal? Wat is uw bron om zo te spreken over het leven met God?
Antwoord 19 reageert: onze kennis van dat verlossingswerk van onze Middelaar hebben wij uit het eigen Evangeliewoord van God.

Juist deze belijdenis staat tegenwoordig in het brandpunt van allerlei discussies.
De Bijbel ligt onder het spervuur van menselijke kritiek.
Kan dat allemaal wel precies zo gebeurd zijn als we lezen in de Bijbel?
En zijn de woorden van de Bijbelschrijvers niet beperkt tot de mensen van hun eigen tijd?

Paulus zegt in 1 Korinthe 1, de wereld, de ongelovigen, verwerpen het Evangelie van de Middelaar, omdat ze dat Evangelie met hun verstand niet kunnen begrijpen.
Die ongelovigen lachen er om en spotten met de geopenbaarde wijsheid van God, dat Hij door de Middelaar Jezus Christus een verlossing heeft klaar gemaakt die redt van de dood!!

Wanneer wij vanuit de Schriften het nieuws van het Evangelie verkondigen, dat God zondaren redt door het bloed van de Middelaar, dan zegt het ongeloof, dat is dwaasheid.

Want hoor maar, Joden willen tekenen zien. Zij vragen naast het Woord en buiten het Woord om een bevestiging volgens hun eigen eisen.
Grieken willen dat het Evangelie zich presenteert met een sluitend bewijs van hun wetenschap.
Maar God stuurt Zijn boodschappers er op uit om het Woord te preken.
God laat eenvoudig dat Evangelie van genade en verzoening horen met de oproep tot geloof!

Broeders en zusters, kom naar de kerk, elke zondag, en verwacht hier niets anders dan de prediking van deze Christus: gekruisigd en opgestaan: levend en werkend als onze Middelaar.

Wij preken u deze Christus alleen. En God vraagt dat wij ons zonder enige voorwaarden overgeven aan dit Evangeliewoord van verzoening en genade.

Kom onder de prediking van zo'n prachtig Evangelie van leven ook tot verwondering, dat de hoge God ook u heeft geroepen en uitgekozen om dit mooie Evangelie te horen.

Heel veel mensen horen het niet. Maar u bent geroepen!

En toch zien heel veel mensen zo'n boodschap als iets uit de oude doos en ze schuiven het aan de kant.

Maar, die prediking van dit Evangelie van de Middelaar is de wijsheid van God tot ons behoud.

Niks meer en niks minder. Dit is het hoogste wat u kunt krijgen.

En laat dan de verkondiging van deze genade niet pas toe in uw hart als er aan uw wensen is voldaan.

Buig voor Gods werklijn die Hij vanaf het paradijs onveranderlijk volgt.

Geloof de nieuwsdienst van Gods liefde dat Hij zijn eigen Zoon gegeven heeft als Middelaar, opdat Hij voor ons een volkomen verzoening met God zou verdienen.

Want door het geloof in dit Evangelie, heeft Abel aan God een beter offer gebracht dan Kaïn.

Door het geloof, heeft Noach eerbiedig de ark klaar gemaakt.

Door het geloof, is Abraham op weg gegaan naar het land van de belofte. Hebreeën 11.

Dat Woord van de beloften is steeds weer de weg om de schatten van het werk en van de Persoon van de Middelaar te leren kennen.

Paulus zegt: Christus is ons van God tot een Middelaar geworden, opdat wie roemt, roeme in de Here.

Dat is een sterk appèl om van onszelf af te zien alsof wij iets hebben om ons aan God voor te stellen.

Roem in Christus onze Here, die op onze plaats de last van Gods toorn heeft gedragen en ons verder draagt op weg naar Vaders troon.

Daar zullen wij zingen van Gods goedheid en genade.

Een lofzang tot eer van de Drie-enige: Vader, Zoon en Heilige Geest.

Ja, dat is een lofzang die nooit meer zal stoppen.

Want de stof tot roem om deze Middelaar is zo overweldigend, dat we er eeuwig van zullen blijven zingen.

Dat Evangelie laat God ons hier elke zondag horen via Zijn nieuwsdienst van de prediking van genade en verzoening.

Amen.